

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י'
מבערגיר ועני (2)
גליון 114

שבת שלום, קוראים יקרים!

ונעשה כפוי טובה לבערגיר (שמרמוז על הצדיק), שפסר נפשו בעדו. לכן עקר הרצון והתפלה צריך להיות על זה, לזכות לדעת אמת, לעצה שלמה,

ואנו רואים שיש הרבה תורות ושיחות מרבנו ז"ל על הענין של "דעת", - למה כ"כ חשוב שיהיה דעת לאדם? פי ה"דעת" זה היסוד של כל האדם, כשיהידי זוכה ל"דעת אמת", כל ההסתכלות שלו משתנה, הגישה שלו לחיים, התפלה שלו, הכל נראה אחרת, זה אדם חדש לגמרי,

כל מי שהיה רחוק וברחמי ה' עליו זכה להתקרב לצדיק האמת יכול להבין את הדברים כפשוטן ממש, איך שהדעת הנפלאה של הצדיק שנתה את כל המבט שלו בחיים מהקצה לקצה, למרות שלכאורה זה אותו אדם בשמו וצורתו אך בפנימיות שלו הוא חדש לגמרי...

על פן ראוי וכדאי להתפלל ולבקש בעקר על זה, לזכות לדעת הקדושה של הבערגיר, הצדיק האמת, כמו שאנו רואים שמוהרנ"ת בלקוטי תפלות מרבה להתחנן ולבקש על שלמות הדעת,

"אנא ה', מלא רחמים, חמל עלי ותנני מאתך דעה שלמה, שאזכה לדעת שלם דקדשה, למען אדע את שמה באמת," (לקוטי תפילות - תפילה ט"ו)

אחרי כל הטובות והמסירות נפש שעשה הבערגיר עם העני, שבזכותו זכה העני להפקד בבת יפת תאר מאד, וגם עלה לגדלה עד שנהיה קיסר על כל העולם, מספר לנו רבנו: "והקיסר הזה מאן עתה להשתדף עם הבערגיר, כי אין נאה לקיסר להשתדף עם בערגיר" מכאן אנו רואים שכל הגדלה וההצלחה של העני לא שנו את המצב הפנימי שלו, הוא נשאר עני בדעת! הוא לא זכר את החסד שעשה עמו הבערגיר, ולא הכיר לו טובה כלל, אלא להפך, החזיר לו רעה תחת טובה, וראה לחסרו עד שנעשה עני גמור, ואפלו רצה להעביר את החתן בן בערגיר מן העולם...

אפשר ללמד מכאן עד כמה חסרון הדעת אינו תלוי כלל בגדלה והצלחה או בממון שיש לאדם, כמו שרבנו מלמד אותנו בלקוטי מוהרן (כ"א): "ואף שיש חסרים לגמרי מהדעת, ועם כל זה יש להם כל-טוב-באמת כל מה שיש להם אינו כלום וכן להפך," על פי רב נדמה לאדם כשיש לו חסרון, למשל בממון וכיוצא בזה, שאם יתמלא זה החסרון יהיה הכל על מכוננו ויהיה מאשר בתבל...

אך רבנו מלמד אותנו במעשה זה, שאין זה פך, כי לפעמים מלוי החסרון רק מרחיק את האדם מהתכלית, כמו שאנו רואים כאן אצל העני שנתמלא כל חסרונו על הצד הטוב ביותר, אך זה דיקא הרחיק אותו לגמרי מהבערגיר, עד שנפל לשפל המדרגה,

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה י' מבערגיר ועני (2)

שפּרָה רַבֵּנוּ נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב זִיע"א - בלשה"ק

וְהַבְּעֵרְגִיר הַנ"ל, בְּשֹׁכֵר שֶׁעָשָׂה דָבָר כְּזֶה וְגַם עָמַד בְּנִסְיוֹן עִמָּה, נִפְקָד וְנוֹלָד לוֹ בְּאוֹתָהּ שָׁנָה בֶּן זָכָר. וְהִיא גַם הִיא, אֲשֶׁת הָעֲנִי הַנ"ל, בְּשֹׁכֵר שֶׁעָמְדָה בְּנִסְיוֹן כְּזֶה עִם הַיְעַדְנִירָאֵל וְגַם עִמוֹ זָכָתָה גַם־כֵּן וַיִּלְדָּה נִקְבָּה, וְהִיתָה יַפֶּת תֹּאֵר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא הָיָה יָפִי שֶׁל מִין אָדָם כָּלֵל, כִּי בֵּין בְּנֵי־אָדָם לֹא נִמְצָא יָפִי כְּזֶה, וְהָיוּ הָעוֹלָם אוֹמְרִים: הַלֹּאִי שֶׁתִּתְגַּדֵּל (כִּי חֲדוּשׁ נִפְלָא כְּזֶה קִשָּׁה שִׁתְּגַדֵּל), כִּי הָיָה יָפִיָּה וְתַפְאֲרָתָהּ מִפְּלֵג מְאֹד מְאֹד, שְׁלֵא נִרְאָה כְּזֹאת בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְהָיוּ הָעוֹלָם בָּאִים וְנִכְנָסִים לְרֹאוֹתָהּ,

וְהָיוּ מְשִׁתוֹמְמִים מְאֹד עַל גִּדּוֹל יָפִיָּה הַמְּפֻלָּג מְאֹד מְאֹד, וְהָיוּ נוֹתְנִים לָהּ מִתְּנוּת מִתְּנוּת מִחֻמַּת חֶבֶה. וְהָיוּ נוֹתְנִים מִתְּנוּת, עַד שֶׁנִּתְעַשֵּׂר הָעֲנִי. וְהַבְּעֵרְגִיר הַנ"ל נִפְּל בְּדַעְתּוֹ, שֶׁשִּׁשְׁתַּדָּף עִם הָעֲנִי הַנ"ל מִגִּדּוֹל יָפִיָּה, שֶׁהָיָה חֲדוּשׁ כְּזֶה, וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ: אֶפְשָׁר עַל זֶה מִרְאָה הַחֲלוּם, שֶׁנוֹשָׂאִין שָׁלוֹ לְהָעֲנִי וּמֵהָעֲנִי נוֹשָׂאִין אֶצְלוֹ, דִּהְיִנוּ שִׁשְׁתַּדְּכוּ יַחַד וַיִּתְעַרְבוּ יַחַד עַל יַדֵּי הַשִּׁדּוּף.

וְהָיָה יָפִיָּה חֲדוּשׁ גָּדוֹל בֵּינֵיהֶם, כִּי לֹא הָיָה יָפִי שֶׁל אֲנוּשֵׁי כָּלֵל, וּמִגִּדּוֹל הַפְּלָגַת יָפִיָּה בָּא עַל דַּעַת הַשָּׂרִים לְהַשְׁתַּדָּף עִם הָעֲנִי הַזֶּה, וְשֵׁר, שֶׁהָיָה לוֹ בֶּן, חֲשֵׁק לְהִתְחַתֵּן עִמָּה, אֲךָ אֵין נֹאֵה לָהֶם לְהִתְחַתֵּן עִם כְּזֶה, עַל כֵּן הִכְרִחוּ לְרֹאוֹת לְהַשְׁתַּדֵּל לְגַדֵּל אֶת הָאִישׁ הַזֶּה, וְהַשְׁתַּדְּלוּ שֶׁיַּעֲבֹד אֶצֶל הַקִּיסָר. וְנִעְשָׂה מִתְּחִלָּה פְּרֵאפִירִטְשִׁיק וְאַחֲרֵיכֵן לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, כִּי הַשְׁתַּדְּלוּ לְהַגְבִּיחוּ בְּמַהֲרָה, עַד שֶׁהִלְךְ מֵהָר מִמַּעֲלָה לְמַעֲלָה, עַד שֶׁנִּעְשָׂה יַעַדְנִירָאֵל

וְהָיוּ חֲפִצִים הַשָּׂרִים לְהַשְׁתַּדָּף עִמּוֹ. אֲךָ הָיוּ רַבִּים קוֹפְצִים עַל זֶה, כִּי כִּמָּה שָׂרִים בָּאוּ עַל זֶה וְעִסְקוּ בְּזֶה לְהַגְבִּיחוֹ, וְגַם כִּי לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ לְהִתְחַתֵּן מִחֻמַּת הַבְּעֵרְגִיר, שֶׁכָּבֵר הָיוּ מְדַבְּרִים לְהַשְׁתַּדָּף עִמּוֹ.

וְהָעֲנִי הַזֶּה, שֶׁנִּעְשָׂה יַעַדְנִירָאֵל, הָיָה מְצַלִּיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהָיָה שׁוֹלַח אוֹתוֹ הַקִּיסָר לְהַמְלִיחָמָה, וְהַצְּלִיחַ מְאֹד בְּכָל פַּעַם. וְנִשָּׂא אוֹתוֹ עוֹד יוֹתֵר לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהָיָה הוֹלֵךְ וּמְצַלִּיחַ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר נִסְתַּלַּק שָׁם הַקִּיסָר,

בְּאַתָּה אֲשֶׁת הָעֲנִי אֶצְלוֹ, וְאָמַר לָהּ דַּעְתּוֹ, שֶׁרְצוֹנוֹ לְהַשְׁתַּדָּף עִמָּה, וְאֶפְשָׁר בְּזֶה יִתְקַיֵּם הַחֲלוּם, כִּנ"ל. הַשִּׁיבָה לוֹ: גַּם אֲנִי חֲשַׁבְתִּי זֹאת בְּדַעְתִּי, אֲךָ לֹא הָיָה לִי הָעֵזָה לְדַבֵּר מִזֶּה, שֶׁאֲנִי אֲשַׁתַּדָּף עִמְכֶם. אֲךָ אִם אַתֶּם רוֹצִים בּוֹדָאִי אֲנִי מוֹכֵן, וְלֹא אֶמְנַע מִכֶּם, כִּי כָּבֵר נִשְׁבַּעְתִּי, שֶׁכָּל טוֹבִי וְהַצְּלַחְתִּי לֹא יִמְנַע מִכֶּם.

וְהָעֲנִי הַזֶּה, שֶׁנִּעְשָׂה יַעַדְנִירָאֵל, הָיָה מְצַלִּיחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהָיָה שׁוֹלַח אוֹתוֹ הַקִּיסָר לְהַמְלִיחָמָה, וְהַצְּלִיחַ מְאֹד בְּכָל פַּעַם. וְנִשָּׂא אוֹתוֹ עוֹד יוֹתֵר לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהָיָה הוֹלֵךְ וּמְצַלִּיחַ מְאֹד, עַד אֲשֶׁר נִסְתַּלַּק שָׁם הַקִּיסָר, וְנִתְעַשֵּׂר כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ לְקִיסָר, וְנִתְקַבְּצוּ כָּל הַשָּׂרִים וְהַסְּפִימוֹ כָּלָם, שֶׁהוּא יְהִיָּה קִיסָר.

וְהָיָה הַחֲלוּם, כִּנ"ל. הַשִּׁיבָה לוֹ: גַּם אֲנִי חֲשַׁבְתִּי זֹאת בְּדַעְתִּי, אֲךָ לֹא הָיָה לִי הָעֵזָה לְדַבֵּר מִזֶּה, שֶׁאֲנִי אֲשַׁתַּדָּף עִמְכֶם. אֲךָ אִם אַתֶּם רוֹצִים בּוֹדָאִי אֲנִי מוֹכֵן, וְלֹא אֶמְנַע מִכֶּם, כִּי כָּבֵר נִשְׁבַּעְתִּי, שֶׁכָּל טוֹבִי וְהַצְּלַחְתִּי לֹא יִמְנַע מִכֶּם.

וְנִעְשָׂה קִיסָר (הֵינּוּ הָעֲנִי הַנ"ל נִעְשָׂה קִיסָר), וְהָיָה לוֹחֵם מְלַחְמוֹת, וְהָיָה מְצַלִּיחַ מְאֹד. וְכַבֵּשׁ מְדִינוֹת, וְהָיָה לוֹחֵם וּמְצַלִּיחַ וְכוּבֵשׁ וְהוֹלֵךְ, עַד שֶׁשָּׂאָר הַמְּדִינוֹת נִתְעַשֵּׂרוּ

וְהֵבֵן וְהֵבֵת הַנ"ל לְמַדּוֹ שְׁנִיָּהֶם בְּחֻדָּר אֶחָד לְשׁוֹנוֹת וְכִיּוּצָא כְּדַרְכֶּם. וְהֵבֵת הַנ"ל, הָיוּ הוֹלְכִים וּבָאִים לְרֹאוֹתָהּ מִגִּדּוֹל הַחֲדוּשׁ, כִּנ"ל, וְנִתְּנוּ מִתְּנוּת, עַד

למסר תחת ידו ברצון טוב, כי ראו הצלחתו הגדולה, שכל היפי של העולם וכל המזל של העולם אצלו,

על פן נתקבצו כל המלכים והספימו, שהוא יהיה קיסר על כל העולם, ונתנו לו כתב באותיות של זהב.

והקיסר הזה מאן עתה להשתדף עם הבערגיר, כי אין נאה לקיסר להשתדף עם בערגיר; ואשתו הקיסרית היא לא זזה מן הבערגיר כלל. וירא הקיסר, שאי אפשר לו לעשות שדוף אחר נגד הבערגיר הנ"ל, בפרט כי אשתו מחזקת עמו מאד מאד, על פן חשב מחשבות על הבערגיר הנ"ל,

ובתחלה ראה לחסרו, והשתדל בתחבולות, כאלו אין הדבר ממנו לגרם לו הפסד, והקיסר בודאי יכול לעשות כזאת. והיו מפסידים ומחסרים אותו, עד שנתדלדל ונעשה עני גמור, והיא, הקיסרית היתה מחזקת עמו תמיד.

אחר־כך ראה הקיסר שכל זמן שזה הבן קיים, הינו בן הבערגיר הנ"ל, אי אפשר לו לעשות שדוף אחר, והשתדל להעביר את אותו הפחור של הבערגיר. וחשב מחשבות להעבירו, וגלגל עליו עלילות, והושיב עליו שופטים,

והשופטים הבינו, שרצון הקיסר להעבירו מן העולם, ושפטו להניחו בשק ולהשליכו לים.

והקיסרית, היה לבה דנה מאד על זה, אך גם הקיסרית, אי־אפשר לה לעשות כנגד הקיסר. מה עשתה. הלכה אל הממנים שהיו ממנים להשליכו לים,

ובאתה אצלם, ונפלה לפני רגלם, והתחננה מהם מאד, שיעשו למענה להניחו, כי למה הוא חייב מיתה? ובקשה מהם מאד, שיקחו שבוי אחר מחייב מיתה

להשליכו לים וניחו אותו הבחור הנ"ל. ופעלה בקשתה אצלם, ונשבעו לה שיניחוהו. וכן עשו, ולקחו איש אחר והשליכוהו לים, ואותו הניחו, ואמרו לו: לך לך, והלך לו. והבחור הזה כבר היה בר־דעת, והלך לו.

וקדם לזה הלכה הקסרית הנ"ל וקראה לבתה הנ"ל ואמרה לה: בתי, תדעי שזה הבן של הבערגיר הוא החתן שלך.

וספרה לה כל אותו המעשה שעבר עליה, כנ"ל, ואיך הבערגיר מסר נפשו בשבילי (כנ"ל), והיה עמי בשבעה מקומות הנ"ל ונשבעתי לו בה, שכל טובי לא ימנע ממנו ולקחתי אותן השבעה מקומות לעדות, שהם: בור ומקנה וכו', כנ"ל.

בכך עתה, הנה אתה היא כל טובתי ומזלי והצלחתי, ובודאי אתה שלו, ובנו הנ"ל הוא החתן שלך. ואביך מחמת גסותו רוצה להרגו חנם. וכבר השתדלתי להצילו ופעלתי שיניחוהו, כנ"ל, על פן תדעי, שהוא החתן שלך (הינו בן הבערגיר הנ"ל), ואל תתראי עם אחר בעולם כלל.

ונתקבלו דברי אמה בעיניה, כי גם היא היתה יראת־שמים, והשיבה, שבודאי תקיים כף. והלכה הבת הזאת ושלחה כתב אל בן הבערגיר הנ"ל, אל התפיסה, שהיא מחזקת עצמה בו, והוא החתן שלה.

ושלחה לו כמו חתיכת לאנד־קארט, וצירה בו כל המקומות שהחביאה אמה עם אביו, כנ"ל, שהם השבעה עדות: בור ומקנה וכו', כנ"ל, שצירה בו כמו בור ומקנה וכו'.

והזהירה אותו מאד מאד, שישמר הכתב הזאת מאד מאד, וחתימה עצמה למטה.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י' (2) - מבערגיר ועני

- להעבירו (מן העולם)
 שתי התשובות נכונות.
- י. בסוף עלה ביד הקיסר לעשות לבן הבערגיר כמחשבתו?
 לא
 להעבירו מן העולם כן, לחסרו לא
 גם חסרו וגם העבירו מן העולם
- יא. מה ספרה אשת העני לבתה?
 המעשה שהיה עמה ושהבערגיר מסר נפשה בשבילה
 שנשבעתי שכל טובי לא ימנע מהבערגיר
 שתי התשובות נכונות
- יב. מה ספרה אשת העני לבתה למה אביך רוצה להרוג את בן הבעגיר?
 מחמת שנאתו אליו
 מחמת גסותו
 מחמת רשעותו
- יג. מה אמרה אשת העני לבתה, לענין זוגה?
 יותר טוב, שזיווגך יהיה בן הבערגיר
 שניהם לא זיווגך
 זיווגך בן הבערגיר, ואל תתראי עם אחר בעולם
- יד. למה נתקבלה דברי אמה בעיני בתה?
 כי הרגישה שהיא אומרת דברי אמת
 כי אמה היתה יראת שמים
 כי גם היא היתה יראת שמים
- טו. מה ציירה בת העני על הכתב ששלחה לבן הבערגיר?
 כל המקומות שהחביאה אמה עם אביו
 המדברות ויערות שהחביאה אמה עם אביו
 שתי התשובות נכונות
- טז. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
 בגנות מדת הגאווה של הקיסר
 בשבח מדת היושר של אשת העני

- א. מה היה השכר של הבערגיר?
 נולד לו בת יפת תואר מאוד מאוד
 נולד לו בן זכר
 נולד לו בן יפה תואר
- ב. מה היה השכר של אשת העני שעמדה בנסיון?
 נולד לה בת יפת תואר מאוד מאוד
 נולד לה בן זכר
 נולד לה בן יפה תואר
- ג. מה היה סופו של העני?
 ירד מטה מטה
 נתעשר
 נפטר
- ד. מה ענה אשת העני כשהבערגיר אמר לה שרצונו להשתדך עמה?
 אם אתם רוצים בודאי אני מוכן
 כן
 לא
- ה. איזה מעמד קיבל העני בתחילה אצל הקיסר?
 פראפירטשיק (אדון)
 יעדניראל
 קצין
- ו. לאיזה מעמד הגיע העני בסוף?
 יעדניראל
 קיסר על כל העולם
 קיסר
- ז. מה נתנו המלכים לקיסר?
 הרבה מתנות יקרות
 כתר זהב משובץ יהלומים
 כתב באותיות של זהב
- ח. למה מאן העני עתה להשתדך עם הבערגיר?
 כי אין נאה ליעדניראל להשתדך עם בערגיר
 כי אין נאה לקיסר להשתדך עם בערגיר
 כי אשת העני לא רצתה להשתדך עמו
- ט. מה חשב הקיסר לעשות לבן הבערגיר?
 לחסרו ולדלדלו

שָׁפֶל טוֹבִי וְהִצְלַחְתִּי לֹא יִמְנַע מִכֶּם - בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72